

er det så ikke en overdrivelse at sige, at erhvervslivet beder om *den* form for restriktioner i forbindelse med en ny linje i miljøpolitikken?

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg har da ikke sagt noget om en bestemt linje. Jeg har da ikke sagt, at den skal være restriktiv, men den skal være præcis og indrammet. »Restriktiv« kan jo fortolkes i forskellige retninger, men den skal da være restriktiv i forhold til at løse miljøproblemerne. Vi skal da have forureningen ned. Det er det, jeg mener med »restriktiv«. Det behøver ikke betyde, at den skal være detaljeret.

Mit besøg i det sidste 4 måneder på 8, tror jeg, højteknologiske virksomheder her i landet, og inden vi får redegørelsesdebatten til sommer har jeg været på 20, har vist, at der er en entydig støtte til det, jeg siger. Men det sker ikke, når man møder gennemsnittet af danske erhvervsvirksomheder, f.eks. i Dansk Industri, for de skal jo også tage hensyn til de dårlige og de gammel-dags, men det er uinteressant, synes jeg.

Netop i en diskussion om bæredygtig udvikling handler det jo om at få omstillet industrien og omstillet mange andre ting i samfundet. Der er det altså bemærkelsesværdigt – og jeg er også selv blevet overrasket over i hvor høj grad – at en god del af, men ikke alle, de danske erhvervsvirksomheder beder om flere beslutninger, stærkere beslutninger, men de beder også om, at de ikke skal være ekstremt detaljerede, og det er jeg enig i.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg synes sådan set, det er udmærket, at SF har stillet den her forespørgsel, og jeg har egentlig troet, at der på baggrund af den kunne komme en nogenlunde seriøs debat om bæredygtighed, og at den var baseret på reelle vilkår og facts, men jeg synes, det er startet dårligt med hr. Steen Gades indlæg.

Hr. Steen Gade siger om ulandsbistanden, at der er skåret voldsomt ned, men kan hr. Steen Gade ikke bekræfte, at Danmark ligger i toptre og er et af de lande i verden, som giver mest i ulandsbistand? Og hvad er det så, hr. Steen Gade har problemer med? Var det ikke bedre at få nogle af de lande, som måske sympatiserer politisk med hr. Steen Gades parti, til at give mere, i stedet for at pukke på Danmark?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg kan til fulde bekræfte, at Danmark er et af de lande i verden, der giver mest. Samtidig kan jeg bekræfte, at den her regering hvert år har taget 3 mia. kr., som vi ellers ville have givet til verdens fattigste, og brugt dem til nogle andre formål. Det er jo bare det, jeg siger, og det er, som om man skaber et dårligt klima ved at fortælle den fuldstændig skære sandhed om det her punkt.

Det, der er vigtigt, er, om regeringen for alvor er i gang med at ændre signaler, eller om det bare er noget, man siger ud ad vinduet, og at det bare er ord. Det, vi er optaget af, er jo at sørge for, at Venstre kommer væk fra det sted, hvor man indtil nu har lagt sig under den her regering, og er på vej mod at kunne leve op til nogle af de lidt pænere ord, der normalt kommer ud af munden.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo spørgsmålet, hvad der er pænere ord, og hvad der er handling. Når regeringen og Venstre måske ikke gør lige det, SF godt kunne tænke sig, kunne det jo være, at det var pænt og godt alligevel. Så ensidig i sin opfattelse skal man ikke være, men det er klart, at hvis man har ret, behøver man jo ikke tænke.

Er det ikke sådan, at hr. Steen Gade kan bekræfte, at i de sidste år er det faktiske beløb på finansloven til ulandsbistanden steget? Kunne hr. Steen Gade ikke fortælle seerne, at det er rigtigt, at det faktisk er steget, og at det er steget rimelig voldsomt?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Lad os sige, at det, hr. Eyvind Vesselbo siger, er rigtigt, og at det, jeg siger, er rigtigt. Det er da rigtigt, at når Danmark bliver rigere, bliver 0,8 pct. det ene år til flere kroner det næste år. Det er jo det samme, som at ens løn stiger, selv om man måske ikke kan købe så meget mere for den i en butik.

Det, det skal måles op imod, er, at hvis den tidligere regering med SF's støtte havde haft regeringsmagten i dag, ville vi hvert år have givet 3 mia. kr. mere til verdens fattigste. Det betyder f.eks., at hele området syd for Sahara bare på et år ville kunne have fået malariatelte, som kunne have nedbragt antallet af malariatilfælde voldsomt. Det er bare et regnestykke til illustration af, hvor meget regeringen faktisk har skåret ned.